שישה עשר שיעורים מהגירת הנביא

השבח לאלוהים אנו משבחים אותו ומבקשים את עזרתו ואת סליחתו עד שאין אלוהים מלבד אללה לבדו, ללא פרטנר, ואני מעיד שמוחמד הוא משרתו ושליחו.

(הוי האמנתם, פחדו מאלוהים כפי שצריך לפחד ממנו, ואל תמותו אלא כמוסלמים).

(אנשים, יראו את אדונכם, אשר ברא אתכם מנפש יחידה, ויצר ממנה את בן זוגה, ופיזר מהם אנשים ונשים רבים, ויראת אללה, אשר אתם מפקפקים בו ובקרובים. אכן, אלוהים הוא שומר עליך.)

(הו אתם האמנתם, פחדו מאללה ודברו דברי צדקה. * הוא יתקן עבורכם את מעשיכם ויסלח לכם על חטאיכם. ומי שציית לאללה ושליחו בהחלט הצליח ניצחון גדול).

עתה, הו המוסלמים, יראת אלוהים הכל יכול ושמור עליו, וצייתו לאלוהים ואל תסרבו לו, ודעו כי אלוהים שלח את נביאו מוחמד, יהי תפילתו ושלום ה' עליו, בתקופת שליחים, לאחר שהפגאניות כבשה את כדור הארץ, כולל המקומות הטובים ביותר של מכה, אז הוא, יהי רצון ה' ושלום עליו, קרא לקרוביו הקרובים ביותר, כמה מהם קיבלו את קריאתו, ורבים דחו אותה, והקריאה הזו נשארה בסוד כלשהו, והכופרים של קוריש לא שם לב לכך כאשר שליח האלוהים, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, הכריז על כך, ואלוהיהם פחתו, והוא גזר עליו. הפוליתאיסטים נקטו בדרך אחרת, כדי להגן על האלים ועל הקנאות שלהם כלפיהם הם פיתו אותו בכסף להיות העשיר שבהם, והם פיתו אותו להינשא לאחת מהיפות בנשים שלהם, והם הציעו לו לעשות. המלך עליהם, והם הציעו לו לעבוד את אלוהיהם בסונה והם עובדים אותם בסונה, אך הוא סירב עליו השלום והברכה, (ורצו שימשחו אז עינו את אלו שלו). חסידים שהיו מסוגלים לענות אותו, שלא הייתה להם השפעה או חמולה, והם העבירו אותם לעינויים נוראים, כדי שיחזרו בכוח לפוליתאיזם, וכדי להפחיד אחרים שנאמר להם מנשמתם להיכנס לדת האסלאם.

כאשר ראה השליח, ה' יתברך וייתן לו שלום, את הסבל שממנו סובלים חבריו, ולא היה מסוגל להגן עליהם באותה עת; הם קיבלו אישור להגר לחבש, אז הם נדדו פעמיים, הראשונה בשנה החמישית למשימה והשנייה בעשירית, אחר כך נדדו למדינה, ואז הוא עצמו הלך אחריהם למדינה, כדי להשיג את העניין. של הפצת האסלאם ועבודת אלוהים בביטחון ובשקט.

הו מוסלמים, אלה שבוחנים את הגירת הנביא ימצאו בה חוכמה מבריקה ויהנו משיעורים גדולים בין השיעורים הבאים:

1. הקרבת כסף, מולדת ושבט למען אלוהים כאשר הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, עמד מולה ואמר: באלוהים, אתה הטוב ביותר של אלוהים. ואהובת ארץ ה' לה', ואלמלא גורשתי ממך, לא הייתי עוזב.

2. אחד מלקחי ההגירה הוא שמי שסגור לקריאה במקום אחד, צריך ללכת למקום אחר לקרוא לה', כי כשהנביא יתברך ויתן לו שלום, מיואש מלהדריך את ה'. קוריש; הוא הלך לעיר להתפלל שם לאלוהים.

3. בין לקחי ההגירה יש את הופעתה של שנת הניסיון, שכן גן עדן הוא יקר, ואינו מושג על ידי נוחות הגוף, אלא על ידי חתירה בציות לאלוהים, וסבלנות בכך (או עשה אתה חושב שתיכנס לגן עדן בזמן שאלוהים לא הכיר את אלו מכם שהשתדלו ומכיר את אלה שסבלנים?)

קל היה לאל הכול יכול למנוע נזק מהנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ויעבירו ממכה למדינה כשם שהוביל אותו משם לירושלים בליל מסע הלילה על בהמת בורק. ברגע אחד, אבל אלוהים רצה לבחון אותו כדי שיהווה דוגמה לעמו ולאחריהם, וכדי להבהיר את הדבקות בוחנים את היושר, את השכר מאת אלוהים ממקסם, והמטיפים לאלוהים לומדים היו סבלניים לנזק שהם נתקלים בהם כדי להפיץ את השיחה.

4. בין שיעורי ההגירה אימוץ סיבות גשמיות, והדבר ניכר בהכנה הגופנית השלמה של הנביא, ה' יתברך ויתן לו שלום, והחשוב שבהם הוא שלא נדד עד ה'. הרשה לו לעשות זאת, והוא לקח לוויה מהימן, דהיינו אבו בכר, יהי רצון ה', והוא ביקש את עזרתו של עבדאללה בן אבי בכר לבוא אליהם עם החדשות על קוריש, הוא ביקש את עזרתו האדון שלו, עאמר בן פוהאירה, להביא להם חלב, והוא טיפל בכבשים שלו הוא ביקש את עזרתו של

עבדאללה בן אריקאת אל-לאית'י, למרות שהיה פוליתאיסט, כדי להראות להם את הדרך, אבל הוא היה אמין. ובקיא בדרך.

מי שלוקח את הסיבות הוא שהוא נקט בדרך לא רגילה כדי לעוור את הפוליתאיסטים.

מי שלקח זאת כסיבה יתחבא במערה בהר תואר, דרומית למכה, למשך שלושה לילות.

כמו כן, הוא לא יצא מהמערה למדינה אלא לאחר שהפוליתאיסטים הפסיקו לבקש אותו.

וכל הנוטל מסיבות, סוד דרכו יישמר בסוד חוץ ממי שיש לו קשר קרוב, והם הנזכרים לעיל.

בעשרת העניינים הללו, הדוגמה לחשיבות התכנון והפעולה על פי הסיבות ברורה בביוגרפיה של הנביא.

5. אחד הלקחים מהגירת הנביא הוא שהוא, עליו השלום והברכה, לא היה תלוי בסיבות הגשמיות, שחלקן הוזכרו קודם, אלא לבו היה נסמך על הקב"ה, ואחד מן הסימנים לכך הם שכאשר הגיעו הפוליתאיסטים למערה, אמר אבו בכר: הו שליח אלוהים, אילו רק אחד מהם היה מסתכל ברגליו לראות אותנו מתחת לרגליו, והוא, עליו השלום והברכה, אמר. מרגיע אותו: הו אבו בכר, מה אתה חושב על שני אנשים, שאלוהים הוא השלישי שבהם?

והקב"ה מאמין שהוא אומר: "הלא אתה תומך בו יברך אותו ה' ויתמוך בו בחיילים שלא ראית ועשית את דבר הכופרים לתחתון ודבר ה' הוא הקב"ה.

בדרך להגירה השיג אותם סוראקה בן מאליק בן ג'ושאם על סוס שלו, ואבו בכר, יהי רצון ה', אמר: הבקשה הזו השיגה אותנו, שליח ה', אז אמר. : אל תהיה עצוב, כי אלוהים איתנו.

6. בין לקחי נדידת הנביא יש צורך בסבלנות וביציבות על מנת להפיץ את הקריאה הנביא, יהי רצון ושלום, לימד את אומתו דרך ההגירה להיות איתן מול העם. של שקר, גם אם הם היו עקשנים, כי השקר עשוי לרוץ, ולחסידיו יהיה כוח, מבחן למאמינים ומבחן לכופרים.

אבל התוצאה בהחלט תהיה עבור אלה שהאמינו והיו סבלניים, (ועלינו לעזור למאמינים).

7. אחד הלקחים של ההגירה הנבואית הוא הוודאות שהתוצאה היא לאנשי האדיקות אנשי אמת ואנשי שקר, אבל מי שאלוהים איתו הוא החזק באמת, ומי שרואה את התוצאה של ההגירה לאחר שחלפו שמונה שנים וכניסת מכה לארצות האסלאם, המרה של אנשיה לאסלאם, ולאחר מכן התפשטות הדרגתית של דת האלוהים ברחבי העולם; המתבונן בכך יהיה בטוח שההשפעה כאן אינה הכוח האנושי החומרי, אלא הכוח האלוהי האלוהי.

דת אלוהים מנצחת בהכרח, כי כוחה של הדת הוא מכוחו של אלוהים הכל יכול, ולאלוהים הכל יכול אין תבוסה (אם אלוהים עוזר לך, אין מי שיכול להביס אותך, אבל אם הוא נוטש אותך, אז מי יוכל לעזור לך אחריו?)

8. בין לקחי הגירה של הנביא ישנה הידיעה שמי שמשאיר משהו לאלוהים, אלוהים יפצה אותו במשהו טוב ממנו כשהעולים יעזבו את בתיהם, את משפחותיהם ואת כספם, וזה הדבר הכי אהוב עליו הנפש; יהי רצון שאלוהים יגמול להם במשהו יותר טוב מזה, בכך שהוא פותח בפניהם את העולם, ונותן להם שליטה על מזרחו ומערבו, כך שהלבנט, פרס ומצרים הגיעו אליהם אז, לאחר תום העידן של החברים, המוסלמים פנו לצפון אפריקה, שם כבשו את אנדלוסיה.

9. אחד הלקחים מהגירתו של הנביא הוא שמי שמגן על אלוהים, אלוהים יגן עליו, ומי שירא את אלוהים, אלוהים יגן עליו ויפנה עבורו מוצא כאשר מנהיגי קוריש קשרו קשר לעצור את הנביא, שלום ותברכו עליו, או הרגו, או גירשו מארצו; ה' ישמור עליו מפניהם, ישמור עליו מעלילותיהם, יגרש אותו ממכה, ויביאו למדינה, מחוזק ומכובד, ולא פגע בו.

10. בין לקחי נדידת הנביא ניתן להקדיש תשומת לב לסגולתו של אבו בכר, יהי רצון ה' בו, כפי שהנביא עליו ה' תפילת ה' ושלום בחר בו שילווה אותו בנדידה, והוא היה זכאי לכך הוא ביקש ממנו חברות, והוא בכה משמחתו, וההר הוכן לו, והיה הולך לפניו בדרך כשנזכר, והוא הולך אחריו הוא זוכר את הבקשה, והוא משתמש בכל

משפחתו למען אלוהים, אז עבדאללה השתמש בבנו כדי להעביר את החדשות, והוא השתמש באדונו אמיר בן פוהאירה, אז הוא נהג ללכת עם הכבשים של אבו בכר עליהם, והוא נהג להשגיח עליהם, אז בערב היה הולך אליהם עם הכבשים והם היו חולבים אותם, ובבוקר עבדאללה בן אבי בכר מהם בבוקר, עאמר בן פוהאירה הלך בעקבותיו עם כבשים עד שנחסך. ועקבותיו נמחקו. השורה התחתונה היא שאל-סדיק הקדיש את עצמו, את משפחתו ואת כספו לתמיכה באיסלאם, יהי רצון שאלוהים ישמח ממנו.

11. אחד הלקחים מהגירת הנביא הוא המודעות לתפקידן הגדול של הנשים, והדבר ניכר בתפקידה של אסמה בינת אבו בכר, ישמח ה' בשתיהן, שם היא פיצלה את להקתה, אשר הוא מה שמהדק את האמצע, אז היא חילקה אותו לשני חצאים, והתחברה לחציו נסיעת הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ואבו בכר על הגמל, והתחברה לחצי השני שלהם עור, אז זה נקרא דאת אל-ניטקין.

עוד מעמדותיה היא שכאשר אביה, אבו בכר, יהי רצון ה' ממנו, יצא עם הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, למדינה, הוא נשא עמו את כל כספו, שבאותו זמן. הסתכם בכחמשת אלפים דירהם, או ששת אלפים דירהם. אמרה: ולקח אותה עמו. היא אמרה: אז בא אלינו סבי, אבו קוחפה, וראייתו נעלמה, והוא אמר: באלוהים, אני רואה אותו נותן לך את הכסף שלו יחד עם עצמו היא אמרה: אני אמרתי: לא אבא, הוא עזב אותנו יותר טוב. היא אמרה: אז לקחתי אבנים ושמתי אותן בגומחה של הבית, שבה נהג אבי לשים את כספו, ואז שמתי עליהן שמלה, ואז לקחתי את ידו ואמרתי: אבא, שם את ידך על זה. כֶּסֶף. אמרה: אז הוא שם את ידו ואמר: אין בעיה, אם הוא השאיר לך את זה, אז הוא עשה טוב, ובזה יש לך דו"ח. היא אמרה: לא, ברוך ה', הוא לא השאיר לנו כלום, אבל רציתי לנחם את השייח' בזה.

12. הנבחר עליו Khazraj ו Aws-בין הלקחים של הגירה של הנבי הוא תשומת הלב לסגולה של מדינה ואנשיה מ השלום וברכותיו וחבריו אליו, ואחר כך תמיכת אנשיו בו, וכך התגלו יתרונותיה של מדינה.

13. אחד מלקחי ההגירה הוא התגובה לכל אתאיסט שטוען שמוחמד עליו ועל משפחתו רצה תהילה, כסף וכוח הציעו לו כסף, וגם עמדות פוליטיות וכלכליות היו הציע לו, והוא דחה אותם אם הם היו עניינו, הוא היה מקבל אותם ונשאר במקומו כמלך, ולא היה עובר את צרת ההגירה ממכה למדינה ולסכן את חייו מקום מגוריו, מולדתו והחמולה שלו, אבל הדאגה היחידה שלו הייתה מונותיאיזם והוצאת אנשים מהחושך לאור.

14. אחד הלקחים הגדולים ביותר של ההגירה הוא חוקיות ההגירה מארץ חוסר האמונה לארץ האסלאם, שבה מוסלמי מבצע את הטקסים של דתו ומצהיר על כך בגלוי אם מישהו אינו מסוגל לבצע את טקסי הדת במקום אחד, חובה עליו להגר למקום אחר בו הוא מקיים את דתו, אחרת הוא חוטא בנטישתה.

15. בין לקחי נדידת הנביא יש כמה מהפסוקים המעידים על נבואתו ועל המסר שלו, לרבות מה קרה לסוראקה בן מאליק כשרצה לתפוס את שליח ה', ה' יברך אותו וישן לו שלום, כאשר הוא ראה אותו על מנת לזכות בפרס שהקורייש הקדיש למי שיביא את שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אז נשברו הרשימות. הוא רכב על סוסו באדמה עד הברכיים שליח האלוהים, שאלוהים יברך אותו וישן לו שלום, מסר לו בשורות טובות שהוא יקלקל את הצמידים של צ'וסרוס, ואמר, "זה כאילו אתה, סוראקה, עונדת את הצמידים של צ'וסרוס", וזה באמת קרה לו. בתקופת שלטונו של עומר, יהא אלוהים מרוצה ממנו.

16. אחד מלקחי ההגירה הוא לנצל כל הזדמנות לקרוא לאנשים לאלוהים, שאלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, בעודו מהגר למדינה, עבר על ידי בוראידה בן אל-חוסייב. אל-אסלאמי ב (קראא אל-ג'אמים), והוא היה עם שמונים אנשים ממשפחתו יותר מאוחר.

אחים, הנביא, יהי רצון של אלוהים ושלום עליו, עשה זאת בזמן שהיה במצב של פחד שהפוליתאיסטים יעקפו אותו, אבל הוא היה להוט להטיף את האמת ולבטוח בכנות באלוהים. הם הפכו את הדאגה לשיחה חשובה לו יותר מביטחונו שלו, יברך אותו ה' וישן לו שלום?

***

אלו שש עשרה יתרונות של נדידת הנביא, ובביוגרפיה של הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, והנביאים, יש הרבה שיעורים והטבות שאלוהים עשה אותנו בקרב אלה שמרוויחים מהם ומיישמים אותם.

אלוהים יברך אותך ואת הקוראן הגדול, ויועיל לי ולך עם הפסוקים והזכרון החכם שיש בו הסולח, הרחמן.

הדרשה השנייה

השבח לאלוהים לבדו, ותפילות ושלום על מי שאחריו אין נביא באשר להבא, מוסלמים, דעו, ירחם אלוהים, שזה לא חלק מהאדרת אירוע ההגירה. לחגוג אותו, ושבתוכה יש אזכור כלשהו ללקחים שנלמדו ממנו, במקום זאת, בהאדרת נדידת הנביא בפרט, הביוגרפיה של הנביא, בכלל, מושגת על ידי מעקב אחר בן לוויה עליו השלום והברכה, והימנעות. הכפירה והחידושים הנלווים אליו.

אז דע, ירחם ה' עליך, שאלוהים הכל יכול ציווה אותך בדבר גדול לאמר (אכן אלוהים ומלאכיו שולחים ברכות על הנביא, האמנתם, התפללו עליו והעניקו לו שלום שלמים כניעה), הו אלוהים, ברך את עבדך ואת שליחך מוחמד, והיה מרוצה מחבריו, החסידים והבאים אחריהם בטוב עד יום הדין. הו אלוהים, כבד את האיסלאם ואת המוסלמים, השפיל את הפוליתאיזם והפוליתאיסטים, הגן על האמונה הדתית, הו אלוהים, הבטח את מדינותינו, תקן את האימאמים שלנו ואת שליטי העניינים שלנו, הו אלוהים, העניק הצלחה לכל השליטים המוסלמים לאכוף את ספרך, כבוד הדת שלך, ועשה להם רחמים על נתיניהם.

הו אלוהים, אנו מחפשים מקלט בך מפני היעלמות חסדך, מהשינוי ברווחתך, מהפתאומיות של נקמתך ומכל כעסך. הו אלוהים, אנו מחפשים בך מקלט מפני צרעת, טירוף, צרעת ומחלות אחרות. אדוננו, תן לנו טוב בעולם הזה וטוב בעולם הבא, והגן עלינו מייסורי האש.

עבדי אלוהים, אלוהים מצווה על צדק, חסד ונתינה לקרובים, ואוסר על חוסר מוסר, עוולה ועבירה הוא מפציר בכם כדי שתזכרו, אז זכרו את ה' הכל יכול, והוא יזכור אתכם, והודה לו על ברכותיו. וַיִּגְבֶּל אֶתְכֶם וְזִכְרוֹן אֱלֹהִים יִתְרַבָּה וַיֹּדַע אֱלֹהִים מַה תַּעֲשֶׂה.

הדרשה הוכנה על ידי: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בששה עשר בחודש ה', מוהראם, 1442, בעיר ג'ובייל, קוטוב /www.saaid.net בממלכת ערב הסעודית, והיא מתפרסמת בכתובת